

1. V jedným dumku na Zarubku mjal raz chlopek švarnu robku
a ta robka teho chlopka rada nemjala.

Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl, on tej svoji robce všicko porobil,
čepani ji pomyl, bravku daval žrať, děcko musel kolibať.

2. Robil všecko, choval děcko, taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.

Štvero novych šatu, štvero střevíce, do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada, chlopka nemjala rada.

3. A chlopisku – dobrotisku slze kanu po fusisku,
jak to vidi, jak to slyši, jaka robka je.

Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl, do hospody zašel, vyplatu přepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil, a tu svoju robku zbil.

4. Včil ma robka rada chlopka, jak on piska, ona hopka,
„Hanysku sem, Hanysku tam, ja ťa rada mam.“

Věřte mi, ludkově, že to tak ma byť, raz za čas ťa robce kožuch vyprašit,
pak je ona hodna tak jak ovečka a ma rada chlopečka.